

KINH HIỀN KIẾP

QUYỂN 5

Phẩm 14: NÓI VỀ PHÁP ĐỘ VÔ CỰC AN NHIÊN TỊCH TĨNH

Đức Phật bảo Bồ-tát Hỷ Vương:

– Thế nào gọi là nhằm đạt được cõi tịch tĩnh an nhiên mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như có thể dứt trừ các pháp tranh cãi, hý luận nên tánh luôn thể hiện nhu hòa, điều phục, đó là Bồ thí. Hoặc như ba nghiệp thân, khẩu, ý, luôn tin tưởng, vui vẻ không sai phạm đối với các pháp, bản thân cùng với đạo hòa đồng, đó là Trì giới. Do xua tan mọi che chắn vây phủ nên năm ấm và sáu trần luôn được lãnh thọ một cách thích hợp đúng đắn dứt mọi chướng ngại, đó là Nhẫn nhục. Thực hiện thành tựu các pháp Tam-muội chánh định nên không gì có thể làm cho dao động, đối với các thứ tham dâm, sân nộ, si mê, tâm không bị nhiễm đắm, đó là Tinh tấn. Con đường tu tập theo ánh sáng của Bậc Giác Ngộ dứt mọi sự phân biệt, luôn thích ứng với hoàn cảnh, theo phương tiện nhằm độ thoát tất cả, đó là Nhất tâm. Sở nguyện nhằm đi đến khắp mọi nơi chốn, cảnh giới, thông tỏ các pháp trong ba thời quá khứ, hiện tại, vị lai, không một trở ngại, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ chỗ quán tưởng mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như trường hợp chưa được nghe pháp mà nay được nghe nên đem chỗ lãnh hội ấy để khai hóa hết chúng sinh, đó là Bồ thí. Không được đem những kiến thức về bản thể là không của các pháp dùng vào nẻo tà vạy nghi ngờ, mà là dùng để hóa độ mọi thứ tội lỗi cùng những tỳ vết cấu uế, đó là Trì giới. Có thể thực hiện việc dẫn dắt giáo hóa vô số chúng sinh khiến họ phát tâm Bồ-đề, đầy tâm Từ bi đối với mọi cảnh nguy khốn, đó là Nhẫn nhục. Mọi ngôn ngữ nêu bày tuyên giảng về nẻo Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng của Đức

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật luôn đạt được thành tựu trong công việc cùng giáo hóa mọi người, đó là Tinh tấn. Như có thể lần lượt thấu đạt một cách thông suốt các pháp trong ba mươi bảy thứ trợ đạo cùng mười hai duyên khởi, đó là Nhất tâm. Hoặc như nhờ trí tuệ mà tỏ ngộ hết thấy mọi hiện tượng đều là không, dứt mọi tưởng, nguyện, thể nhập diệu lý Vô sở hữu, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ chỗ vui thích với ánh sáng giác ngộ mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như có thể thích ứng với hoàn cảnh lia bỏ mọi nẻo hoạn nạn của lão, bệnh, tử, từ đáy dốc tâm nêu bày chỉ rõ về đạo pháp Chánh giác Vô thượng, đó là Bồ thí. Dùng ánh sáng giác ngộ tiêu diệt mọi khổ lụy của ái dục, nhờ đấy mà tính chất an nhiên tự tại của đạo giải thoát vô thượng được thể hiện sung mãn, đó là Trì giới. Như đem ánh sáng của bậc Thánh làm cho an định khắp mọi nơi chốn, dứt hết các nghiệp tà, thấy đều hành hóa theo Bồ-tát, đó là Nhẫn nhục. Hết thấy đều được an lành nhờ ánh sáng giác ngộ soi tỏ rục rờ, dốc chí giữ vững cõi đạo nên không một nơi chốn nào mà không thông suốt ứng hiện khắp, đó là Tinh tấn. Như đem ánh sáng rạng rỡ tỏa chiếu khiến cho hết thấy mọi nơi chốn đều được thọ nhận, từ đấy mọi cõi nguồn của các pháp đều được nhận rõ là không có xứ sở, đó là Nhất tâm. Nướng theo diệu dụng của trí tuệ bậc Thánh mà thông tỏ hết thấy các pháp hàm chứa trong mười hai bộ kinh điển, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là nhằm đạt đến giải thoát mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Đạt nẻo giải thoát, tâm luôn thể hiện sự nhu hòa, an định, thường quan tâm đến việc cứu giúp chúng sinh thoát khỏi khổ nạn nguy ách, đó là Bồ thí. Dứt trừ tất cả mọi nơi chốn ngăn chặn chướng ngại, khiến cho không còn một nơi nào bị che phủ mờ tối, đó là Trì giới. Như đối với mọi thọ nhận, nên trừ bỏ mọi thứ cấu uế, luôn tu tập phạm hạnh, nhân đấy mà hành động tạo tác nhằm dốc sức tuân phụng đức hạnh, đó là Nhẫn nhục. Luôn thể hiện tâm Từ bi đối với tất cả chúng sinh trong mười phương thế giới, tâm dứt mọi vọng niệm nên luôn hoan hỷ, tĩnh lặng, đó là Tinh tấn. Luôn có thể thuận theo hoàn cảnh mà gánh vác thể hiện nhẫn nhục, mọi nẻo khổ vui

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đều không làm cho tăng giảm, đó là Nhất tâm. Thường đem các pháp giáo hóa đúng với chánh pháp, tất cả mọi nơi chốn hành hóa ấy đều chân chánh thích hợp, không hư dối, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là noi theo các bậc Tỳ-kheo trong Thánh chúng mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như có thể giáo hóa tạo lập tất cả các thế nguyện nhằm đốc tâm giữ vững đại nguyện đối với đạo pháp, đó là Bồ thí. Theo chỗ an lạc đạt được mà kiến lập tất cả, từ đấy dùng đạo pháp mà hóa độ, đó là Trì giới. Mọi sở nguyện tu tập là nhằm đạt đến cảnh giới tịch nhiên, vô vi, nên tâm luôn dứt bỏ mọi vọng động rối rắm, thể hiện ở sự điều tiết, hạn chế, đó là Nhẫn nhục. Các nẻo hành hóa luôn biểu lộ tính chất thù thắng, vượt hơn và khác biệt chứ không đi cùng lối với thế tục, đó là Tinh tấn. Chỗ tâm thọ nhận các pháp luôn đúng nẻo chân chánh, thu giữ và nắm giữ lấy hết thấy các pháp mà không phóng dật, đó là Nhất tâm. Từ cảnh giới tịch nhiên càng tinh chuyên tu tập đạt đến các cánh cửa giải thoát là Không, Vô tướng, Vô nguyện, cũng không nỡ chùng mà chấp vào sự chứng đắc, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực. Đối với tám bộ chúng có mặt ở đây cũng lại như vậy, chứ không có gì sai khác.

Thế nào gọi là theo ý nghĩa của tám bộ chúng mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như nêu giảng rõ về ý nghĩa là nhằm cởi mở các mối phi nghĩa, vì ở những nơi ấy thì không thể dùng tâm mà thông tỏ các ý nghĩa của sự giác ngộ, đó là Bồ thí. Có thể khiến cho tất cả chúng nhân, chư Thiên trong ba cõi đầy tâm ham thích được lãnh hội các pháp đã nêu bày giảng dạy, đó là Trì giới. Như quảng diễn các ý nghĩa luôn dứt bỏ mọi nẻo lầm lỗi cấu uế, thường tu tập thanh tịnh, thể hiện tâm Từ bi, nhân ái, nhu hòa, đó là Nhẫn nhục. Mọi sự giảng giải luôn chí thành nêu bày rộng khắp, đầy đủ vì mọi người mà tuyên giảng chánh pháp, cho đến tận cõi trời A-ca-nị-trá, thấy đều đảm nhận và thực hiện một cách thích ứng với đạo pháp, đó là Tinh tấn. Dem ý nghĩa cùng với tâm ý tạo được sự vui thích đối với tất cả, đó là Nhất tâm. Nơi chốn an trụ vững vàng luôn dứt mọi sân hận, dùng chánh pháp để khuyến hóa, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là nhằm cởi bỏ mọi sự trói buộc của các pháp mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như đạt được các pháp luôn giữ gìn không để mất mát, thuận theo ánh sáng của đạo pháp mà tu tập đúng nẻo chánh pháp, đó là Bồ thí. Dứt trừ các tướng về bỉ ngã, kể cả đối với bản thân mình, đối với mọi hiện tượng trong ba cõi đều tỏ ra an nhiên tự tại nên tâm không còn tham đắm vướng mắc, đó là Trì giới. Ngôn, hành luôn tương ứng, dứt mọi sai trái lệch lạc, thân, khẩu, tâm hành luôn an định hòa hợp, đó là Nhẫn nhục. Sớm tối tu tập thường xuyên, thực hiện đầy đủ và đúng hướng ba học là giới, định, tuệ, nhờ vậy mà mọi nhận thức về các pháp mới đạt đến bờ giác ngộ, đó là Tinh tấn. Luôn an trụ nơi đạo pháp, không chạy theo ngã, phi nghĩa, giáo hóa, đem bốn ân nêu rõ cho chúng sinh lãnh hội, đó là Nhất tâm. Thường hành động theo nẻo đức lớn, không vướng mắc ở những tiểu tiết vô ích, đối với tất cả mọi ý niệm cũng vậy, không khác, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là nhận rõ tính chất thuận lý mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như nêu giảng về mười hai nẻo tùy thuận để hóa độ nhằm diệt trừ các thứ xấu ác cấu uế trong năm cõi ô trược, đó là Bồ thí. Hoặc như đem cảnh giới tịch nhiên giải thoát để giáo hóa những kẻ mê lầm đưa họ đến với thế giới giác ngộ, đồng thời cũng nhằm hóa độ hết thảy muôn loài, đó là Trì giới. Như thuận theo thế tục thông qua ngôn ngữ, đàm luận, nêu bày về mọi việc, nhân đây mà giáo hóa dẫn dắt, cho đến khắp tất cả mọi người, đó là Nhẫn nhục. Hay như có thể liả bỏ mọi hành động tham dâm, sân nộ, si mê, xem tất cả những nhớ nghĩ về chúng là sai trái, biểu lộ của tâm tà, đó là Tinh tấn. Thực hiện thành tựu các pháp Tam-muội chánh định, từ đây dứt trừ mọi dấy khởi về các ý niệm, tư duy vô ích, đó là Nhất tâm. Sở dĩ phụng hành Thánh đạo với trí tuệ hết mực rộng lớn, sáng suốt là nhằm đạt tới thế giới giải thoát dứt sạch mọi phiền não trói buộc, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là do đạt được biện tài thuận lý mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như vì mọi người mà nêu rõ từng ấy thứ ánh sáng của biện tài, đó là Bồ thí. Hoặc như ngôn từ hết mực thâm diệu luôn thể hiện nhu hòa, đầm thắm khiến cho xa gần không ai là không quy phục, đó là Trì giới. Có thể khiến cho tất cả mọi người cùng đến để nghe, lãnh hội, dùng ý mà cởi mở cho tâm bị tham vương, đó là Nhẫn nhục. Dùng ngôn từ để giảng dạy phổ biến khắp mọi nơi chốn, vượt khỏi các biên vực đến cả mười phương cùng được nghe, đó là Tinh tấn. Tên tuổi cùng đức độ nức tiếng vang xa khắp cả trên trời dưới đất, công đức luôn gồm đủ chưa từng bị đứt đoạn, đó là Nhất tâm. Tham cứu học hỏi khắp trong kho tàng kinh pháp, thấu đạt diệu lý Vô sở tung sinh, đi vào khắp ba cõi để hóa độ chúng sinh cho đến khi nhập Niết-bàn, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là do dứt mọi chán ghét mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như vì hạng chúng sinh còn nhiều tham đắm mà thuyết kinh giảng đạo chưa từng biết mệt mỏi hay biếng trễ, lại luôn nhớ nghĩ tìm biện pháp cứu độ tất cả chúng sinh tham lam, ganh ghét, đó là Bồ thí. Luôn đầy tâm thương xót nhớ nghĩ đối với hết thảy các loài nên dốc tâm đem đạo pháp mà dẫn dắt giáo hóa họ, chỉ rõ về Tam bảo là Phật, Pháp, Tăng, Thánh chúng chỉ mới tiếp xúc cũng đã dứt mọi chán ghét, đó là Trì giới. Tự thực hiện con đường tinh tấn, dứt mọi sân hận, thà thân mạng bị hủy hoại cũng tạo lập được tâm bình đẳng thể hiện khắp mọi nơi chốn nhờ đầy mà chánh pháp được truyền bá rộng rãi, đó là Nhẫn nhục. Như dùng các thần túc phi hành đến khắp chốn, dốc hết tâm lực theo hoàn cảnh giáo hóa hạng tâm tối ngu muội, nhất là những đối tượng cần được độ thoát, đó là Tinh tấn. Tùy theo sự ưa thích mà thực hiện các pháp Tam-muội chánh thọ để dạy dỗ họ, khiến cho đạo pháp được tồn tại và phát triển, đó là Nhất tâm. Như có đông đảo người muốn được nghe giảng kinh điển, thì tùy theo số lượng những người ấy cùng sở nguyện ưa thích, hoàn cảnh được nghe để thực hiện việc thuyết pháp, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ thực hiện bồ thí tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như trong trường hợp đem chánh pháp giáo hóa mọi người, có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

những đối tượng cần được giúp đỡ thì dùng giáo pháp khuyến trợ đối với hết thảy, khiến cho ai nấy cũng đạt được sở nguyện, đó là Bố thí. Về những chỗ cần được giúp đỡ ấy, mọi biểu hiện của thân, khẩu, tâm, luôn nhu hòa, vui vẻ, từ đây đem chánh pháp mà hóa độ người, đó là Trì giới. Luôn ưa thích việc thi ân cứu giúp thuận hợp với những người mong cầu, dung mạo thường biểu lộ sự hòa nhã vui tươi, đó là Nhẫn nhục. Nơi chốn bố thí tâm ý luôn được điều phục, chú ý đến việc thực hiện các phương tiện thích hợp để dứt trừ các điều bất thiện, tu tập công đức, đó là Tinh tấn. Tâm ấy luôn thanh tịnh, trong lành, chẳng cần phải hủy diệt cấu uế, ô trược, chỉ trong sạch, ý an định, biểu lộ sự thương xót đối với tất cả chúng sinh, đó là Nhất tâm. Đối với những người cần được cứu giúp thì nên đem công đức ấy mà khuyến trợ giúp họ đến với Đức Phật, cũng như hóa độ chúng sinh, khiến họ phát tâm cầu đạo Vô thượng, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ việc thực hiện giữ giới tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như con đường phụng trì giới luật gốc là tâm Từ bi, thường đem tinh thần vô úy mà ban cho mọi người, đó là Bố thí. Thực hiện tinh thần vô úy nên tâm không mang sân hận, luôn thận trọng giữ gìn ba nghiệp thân, khẩu, ý, không để cho sai phạm, đó là Trì giới. Từ hoài bão độ sinh nên tâm luôn biểu lộ mối thương xót đối với muôn loài, dứt mọi ý niệm giết hại, cũng như mẹ hiền dưỡng nuôi con nhỏ, đó là Nhẫn nhục. Đề ra các phương tiện thích hợp để ủng hộ việc giữ gìn giới luật, từ đây thức tỉnh tất cả những kẻ vô ích phải biết xấu hổ để lìa bỏ, đó là Tinh tấn. Đem Từ bi cứu giúp chúng sinh, tâm luôn giữ nẻo thận trọng, vì đã nhận ra tính chất vô thường của vạn pháp nên dốc tâm chí tinh chuyên tu tập dứt mọi phóng dật, đó là Nhất tâm. Do có tâm Từ bi nên trong quá trình phụng trì giới luật luôn hành động tinh tấn, giúp đỡ thúc đẩy những kẻ chậm chạp cùng tiến bộ để cùng khuyến trợ Phật đạo, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ việc thực hành nhẫn nhục tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như đem sự nhu hòa vui vẻ của tâm chí mình, luôn giữ vững để

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tạo nên sự an vui cho tất cả mọi người, đó là Bồ thí. Hoặc vì chúng sinh mà nhẫn chịu bao nỗi hoạn nạn, trong vô số kiếp không hề biết mệt mỏi cực nhọc, đó là Trì giới. Mong muốn ở nơi sinh tử xa lánh bao thứ hoạn nạn, mọi nẻo ngọn nguồn nơi chốn đều dứt hết, không còn phải gánh chịu, đó là Nhẫn nhục. Luôn mang tâm hòa nhã vui vẻ để tìm cầu phương tiện hành hóa thích hợp, không khi nào biếng trễ lười nhác, đó là Tinh tấn. Thương xót mọi chúng sinh, nhất là hạng bị bao nỗi nguy khốn, giúp họ phương tiện để khắc phục, đó là Nhất tâm. Do sự nhẫn nhục ấy mà tâm luôn thể hiện nhu hòa, dứt mọi ý tưởng mưu hại, từ đây góp phần khuyến trợ Phật đạo, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ việc thực hành tinh tấn mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Luôn thương xót người đời, theo bệnh mà cho thuốc thích hợp khiến cho mọi người đều đạt được sở cầu, đó là Bồ thí. Chí ở nơi sử dụng các phương tiện quyền xảo, luôn thể hiện tâm Từ bi, dứt sạch mọi nẻo mưu hại, đó là Trì giới. Vượt qua được mọi giới hạn, trở ngại, đạt đến giải thoát, vẫn luôn thi ân cứu giúp, đó là Nhẫn nhục. Ở nơi xử sở khác cũng không mất nẻo ứng hợp, tiết chế, hết thấy đều đúng với chánh pháp, đó là Tinh tấn. Như siêng năng tu tập, ngày đêm không quản, không một đối tượng nào có thể hủy hoại ngăn trở, đó là Nhất tâm. Do có được tinh tấn như thế mà càng gắng sức để đạt đến cảnh giới giác ngộ, lại khiến cho mọi người phát tâm Bồ-đề tuân phụng theo chánh nghiệp, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là có được tịch tĩnh và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như đem tâm Từ bi hướng về mọi người thể hiện lòng thương đối với chúng sinh, đó là Bồ thí. Thương xót, nhớ nghĩ đến tất cả chúng sinh trong ba cõi mà ra tay cứu giúp giáo hóa khiến cho tất cả đều đi đến với chánh pháp thâm diệu, đó là Trì giới. Thương tưởng đến đời, nhất là hạng chúng sinh ngu muội tăm tối, chỉ rõ cho họ thấy con đường đi thích hợp, dốc tâm dẫn dắt chỉ dạy, đó là Nhẫn nhục. Như xuất gia tu học cầu đạo Bồ-đề vô thượng, dốc chí giữ vững nẻo tịch tĩnh an nhiên, không theo con đường phóng dật, đó là

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tinh tấn. Tư duy đúng đắn về nẻo pháp thí, dùng phương tiện ấy để khai hóa chúng sinh, nhất là vì hạng chậm chạp thua kém mà càng dốc tâm nêu giảng chánh pháp, đó là Nhất tâm. Tánh hết mực thanh tịnh, dứt mọi cấu bần, uế tạp, thuận theo con đường giải thoát nhưng không chấp giữ trong cõi tịch diệt, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào là có được trí tuệ và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như đem kinh điển thực hiện pháp thí đối với mọi người khiến họ phát tâm Bồ-đề, đó là Bồ thí. Hoặc như trong mọi trường hợp thuyết giảng chánh pháp, luôn xa lìa mọi nẻo vật chất cũng như không tham đắm chuyện lợi dưỡng, đó là Trì giới. Hay như thực hành pháp thí, chẳng nên dựa cậy vào những hành động thế tục, cũng không bày tỏ sự biếng trễ, mệt mỏi, đó là Nhẫn nhục. Hội nhập vào tất cả các pháp Tổng trì, không một cảnh giới nào mà không thu giữ khiến cho mỗi một đối tượng đều được an nhiên, tự tại, đó là Tinh tấn. Như thực hiện tư duy một cách chắc chắn, đúng đắn, để hiểu về đại nạn trong ba đời, từ đây mà diễn giảng rộng khắp về giá trị của pháp thí, đó là Nhất tâm. Như đem gốc thanh tịnh của các pháp, tức diệu nghĩa bản vô để nêu bày giảng dạy về đạo pháp cũng như dẫn dắt chỉ rõ khiến cho mọi người không đánh mất cội nguồn của mình, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là do có phước báo về mắt mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như dùng đôi mắt đẹp yêu kính mọi người, không dấy tâm mưu hại, đó là Bồ thí. Hay dùng đôi mắt ấy làm đối tượng quan sát, tất thông tỏ rằng nó chẳng có ích gì, chỉ có chánh pháp mới là chỗ đáng nương cậy, đó là Trì giới. Sự nhận thức trở nên xa rộng vượt mọi hạn lượng, biên vực, nên không một cõi nào là không thấu đạt, đó là Nhẫn nhục. Như mắt ấy thấu tóm cảnh giới tịch tĩnh mà không dấy tham đắm vướng mắc, tất cả mọi hình sắc thấy đều nhận ra là không, gốc của chúng là vô, đó là Tinh tấn. Nơi chốn mắt trông thấy đều vui thích, người nhìn luôn dấy tâm hoan hỷ, lấy chánh pháp làm niềm vui, đó là Nhất tâm. Những kẻ đến xem, tâm thân đều quy kính, mến phục, hơn nữa còn bày tỏ niềm phấn khích hết mực nên có thể dốc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đạt đến cứu cánh trong quá trình tu tập, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào là có được phước báo về tai và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Tai luôn thu giữ mọi nẻo nghe ngóng dứt bỏ mọi sai trái mất mát, luôn khiến cho chánh pháp được tồn tại, không dấy tưởng về thế tục, đó là Bố thí. Tai ấy luôn tiếp cận cảnh giới thanh tịnh không có uế trước, thông tỏ hết thảy mọi âm thanh, bản chất của chúng là tịch nhiên, đó là Trì giới. Như đối với những trường hợp lắng nghe, lãnh hội, âm thanh kia luôn thanh tịnh, trong suốt, nên dứt mọi ý tưởng tà vạy, đó là Nhẫn nhục. Tai còn có chỗ giữ và giúp cho sự trông thấy về tính chất vi tế vượt mọi hạn lượng, đó là Tinh tấn. Xem xét các đối tượng xa vời mơ hồ, tai tất lãnh hội được và nhận biết đầy đủ là không, vô ích đối với con người, đó là Nhất tâm. Đối tượng được nghe biết vốn là “vô sở hữu”, chủ thể lắng nghe vốn không bền chắc, rốt lại cũng như âm vang của tiếng gọi lớn, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là có được phước báo về mũi và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như dùng mũi thanh tịnh trong lành để nhận rõ mọi hương trần đều là không, chẳng có nơi chốn để ngửi, đó là Bố thí. Mà đối với tỷ căn ấy, hơi thở vô ra là “vô sở niệm”, chỉ dốc tâm với đạo pháp thì không có cái gì bị tổn thất, đó là Trì giới. Tịch nhiên, tĩnh lặng mà biết rõ chỗ dừng dứt, đó là Nhẫn nhục. Mọi đối tượng được ngửi luôn thích ứng thuận hợp, dứt hết sai phạm, không rơi vào nẻo dục tình, đó là Tinh tấn. Mũi luôn dứt mọi thọ nhận, không tham đắm các mùi hương, cũng không phóng dật, đó là Nhất tâm. Mũi ngửi, lãnh hội mọi hương trần, nhận ra tính chất cấu uế vô ích của chúng, tất cả chỉ gây nên sự hao tổn tâm lực cho người tu học, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là có được phước báo về lưỡi và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Lưỡi tuy tiếp xúc với vị nhưng không do dấy mà tham đắm dục lạc, lìa mọi vui thích, gắng giữ giới luật, đó là Bố thí. Ngôn ngữ thông thạo, lưu loát là nhằm để tuyên giảng giáo pháp, đó là Trì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

giới. Như có vô số người chính đáng với chỗ bày tỏ ngôn từ nêu giảng chỉ dẫn thì nên tham vấn để học hỏi, đó là Nhẫn nhục. Ví như nhận thức, nhớ nghĩ có được sự hiểu biết vô hạn thì sẽ hết lòng vì người mà nêu bày giảng giải, đó là Tinh tấn. Dứt trừ mọi nẻo thường thức mặn nồng, là chỗ tập nhiễm của lưỡi, để nhận ra chỗ lợi ích của năm vị, đó là Nhất tâm. Lưỡi thực hiện việc diễn nói, luôn dùng để truyền bá giáo pháp của đạo, tạo nên sự phát triển rộng khắp, tươi sáng, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là có được phước báo về thân căn, tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Thân căn trong trường hợp có được tài sản sự nghiệp kinh điển dồi dào phong phú thì nên thi ân giúp đỡ, đó là Bố thí. Được vô số người cùng nhau chiêm ngưỡng, phải nên tỏ thái độ khiêm tốn, tôn kính mà nhận lời, đó là Trì giới. Thân ấy sở dĩ khiến cho mọi người tôn quý, nên cung kính thuận hợp theo Phật mà có thêm oai đức, đó là Nhẫn nhục. Thân thể mạnh mẽ, có thể lực, được mọi người nương tựa, thì càng tu tập để khiến cho hết thầy chúng sinh đều cùng đội ân, đó là Tinh tấn. Hình dáng dịu dàng tươi đẹp, luôn thể hiện nhu hòa, vui vẻ, tươi tắn, đó là Nhất tâm. Thanh tịnh, trong sạch, tươi lành, trong mọi trường hợp đều gắng sức đảm nhận để giáo hóa dẫn dắt chúng sinh, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là có được phước báo về tâm ý và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Tâm ấy luôn bình đẳng, thuận hợp, nên có thể hội nhập vào khắp mọi cảnh giới của chúng sinh, đó là Bố thí. Như đối với mọi nhớ nghĩ của ý luôn tạo được vui thích an lạc, nên không chốn nào là không thể hành hóa chánh pháp, đó là Trì giới. Về các đối tượng có thể độ thoát nên đem lại an lạc hợp với ý nghĩa trong hiện tại, không làm điều phi nghĩa, đó là Nhẫn nhục. Ý ấy mau chóng giác ngộ, nên tâm cũng luôn thông đạt không hề bị trở ngại vướng mắc, đó là Tinh tấn. Nẻo hành hóa luôn tuân phụng đạo pháp, thể hiện mọi sự hòa nhã, đó là Nhất tâm. Như nói về tiếng vang là để hiểu về tính chất hòa nhập vào khắp các pháp, hết thầy mọi nẻo hành hóa đều được kiểm soát soi sáng thêm qua các pháp chánh định, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thế nào gọi là do lòng thương người nhằm giúp đỡ, tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Dạy dỗ, giáo hóa mọi người nên tạo mọi sự cứu giúp, cũng như về thời quá khứ có người tên là Hiệu Thị Sinh Tử, đã từng cứu giúp thiên hạ trong cõi Diêm-phù-lợi, tất cả mọi chúng sinh đều được vị ấy khuyến hóa dẫn dắt đến với Phật đạo vô thượng, dùng chánh pháp để mở bày chỉ dạy cho hết thảy, đó là Bồ thí. Giữ giới tu để cùng đem lại an lạc cho người khác, do từ công đức ấy mà có được những báo ứng tốt đẹp, cũng như loài chim bay với cả bầy đông đảo tập hợp lại có thể phun nước dập tắt đám lửa cháy dữ dội, đó là Trì giới. Đem sự hòa ái thương người góp phần đem lại an ổn vững vàng trong cõi sinh tử, như bậc Phạm thiên luôn nhớ nghĩ đến đám lê dân mà nhẫn chịu bao nỗi khó nhọc, đó là Nhẫn nhục. Năng nỗ dốc sức giáo hóa mọi người, ví như một người bệnh, lại gặp gỡ hai người khác, đang ốm nặng nhưng thọ mạng chưa dứt, trong lòng luôn thương cảm xót xa, suy nghĩ mãi mới nhớ ra là có một người thầy thuốc giỏi, vốn là chỗ quen biết, liền vượt qua đến những hai vạn tám ngàn dặm tìm tới tận nơi để đem thuốc men về chữa trị cho những người bệnh nặng. Bồ-tát hành hóa độ người cũng như vậy, đó là Tinh tấn. Như thực hiện các pháp thiền định cũng là nhằm thể hiện lòng thương đối với kẻ khác. Cũng như Tiên nhân Gia Tân Hoàng Sắc lo việc tạo dựng thành quách chính là do lòng thương chúng sinh, đó là Nhất tâm. Hoặc như đem trí tuệ tạo nên sự an định cho khắp thiên hạ, khiến mọi người luôn nhớ nghĩ đến kinh điển nên được hưởng phước lâu dài ở cõi trời. Hoặc ở nơi mười phương luôn được thọ nhận thân bậc chúa tể, đều tiêu trừ hết oán địch, giặc giã, trộm cướp, đem lại an ổn cho xứ sở, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ lòng thương chính mình mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như vì bản thân mình mà dưng khởi các hành động hữu ích cùng đem lại an vui cho mọi người khiến cho mọi việc làm đều được thành tựu, đó là Bồ thí. Tự thân mình luôn thuận hợp thích ứng để tích lũy mọi gốc của công đức, không đi theo nẻo mưu hại gây họa, đó là Trì giới. Như thân tướng luôn trang nghiêm, như loại hoa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thượng diệu với hương sắc cũng tuyệt vời, đó là Nhẫn nhục. Hoặc như do vì chính mình mà bản thân luôn sớm dậy tối nghỉ không chút biếng trễ, không chỉ làm việc mà còn dốc sức cứu giúp mọi người bị nguy khốn khổ sở, đó là Tinh tấn. Thân luôn tinh cần tu tập là do nhớ nghĩ về chính mình nguyện được sinh lên cõi trời hay cõi Phật trong khắp mười phương, đó là Nhất tâm. Như bảy lần trở lại nơi “kiếp thiên” thành rồi bại, chung trọn rồi lại bắt đầu, lui tới cõi đời như vậy mà không bị lôi cuốn vào nẻo lầm, như vua Gia Tân, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ chỗ nhận rõ các pháp mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như dùng vô số hình sắc để tạo nên những râu chuỗi anh lạc trang nghiêm, gốc của sự cứu giúp cũng đạt được phước báo công đức như vậy, đó là Bố thí. Đối với các pháp, không bám vào nẻo điên đảo, cũng dứt hết mọi nơi chốn dựa cậy, vững chắc chỉ theo kinh điển, đó là Trì giới. Ví như có thể diệt trừ tham dâm, sân nộ, si cấu, cùng mọi tướng chấp của chúng sinh, đó là Nhẫn nhục. Dựa theo con đường Phật chỉ dạy nơi kinh điển mà thực hiện các pháp Độ vô cực, hành hóa theo nẻo bất nhị, từ đấy mà sử dụng các phương tiện thích hợp, đó là Tinh tấn. Đạt được tâm bình đẳng, dứt trừ hoàn toàn mọi đối tượng vướng mắc tham chấp, tâm cũng không hưởng cầu, đó là Nhất tâm. Sáng tỏ rực rỡ chiếu soi khắp mười phương, tất cả các pháp đều được phân biệt nhận rõ thông suốt, các pháp dù là thượng, trung, hạ, sự thật không hề có hai nẻo, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là do tạo mọi thích ứng mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như nhờ phước báo của sự bố thí mà được phú quý hết mực thì nhân đấy mà dốc sức đem lại sự hưng thịnh cho đạo pháp, truyền bá kinh điển, đó là Bố thí. Hoặc như do tuân phụng giới luật nên có được phước báo sinh lên cõi trời, vẫn luôn nhớ nghĩ việc thực hành đạo pháp, không hâm mộ thiên nữ, đó là Trì giới. Phước báo của sự nhẫn nhục ấy là dứt mọi lo ngại trong việc học hỏi kinh sách, nhờ đấy mà mọi phân tích tìm hiểu luôn hợp với diệu nghĩa, đó là Nhẫn nhục. Luôn tinh cần trong việc nhớ nghĩ nhằm hóa độ hết thảy các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

loài, đó là Tinh tấn. Nẻo thực hiện thiền định là nhằm khuyến trợ nảy sinh việc phân tích tìm hiểu đúng với ý nghĩa, đó là Nhất tâm. Như tập hợp mọi sự hiểu biết, soi sáng và phát huy theo trí tuệ của Bạc Giác Ngộ, nên luôn dứt mọi sự uổng phí trong quá trình tham cứu học hỏi thích hợp với diệu nghĩa, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ sự phân tích một cách rành rẽ mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như mọi nẻo hành hóa luôn tinh tấn, siêng năng, không làm hủy hoại thân mình, đó là Bố thí. Do dứt trừ mọi tạo tác về mong chờ, tương chấp, nên đạt được nẻo giải thoát, an vui, đó là Trì giới. Đạt được pháp nhẫn, luôn giữ gìn, tăng tiến không để bị thất tán, đó là Nhẫn nhục. Các chốn hành động đều được an lành, khắp mọi nơi chốn đều thực hiện một cách đầy đủ, đó là Tinh tấn. Nhờ thực hiện thành tựu các pháp thiền định mà đạt được cảnh giới giải thoát, đó là Nhất tâm. Con đường tu tập theo ánh sáng của Bạc Giác Ngộ, luôn gắng tạo sự tham cứu, lãnh hội để đạt được pháp kim cương Tam-muội, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là ưa thích việc khuyến trợ và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Ví như thực hiện bố thí, không nghĩ đến ngủ nghĩ, cũng không dấy tưởng chấp về ngã. Như trường hợp nói về đại danh của chín mươi sáu Đại Tàng Lâm, ở tất cả các nơi ấy đều có kho tàng lớn lao, nhà vua luôn thi ân cứu giúp nhằm khai hóa mọi người thọ nhận phước báo của sự khát thực. Cũng như vị thái tử con quốc vương vô tội, đã lìa bỏ chỗ ở của mình mà trọn đời không vọng ngữ, như bản thân lúc dốc sức cứu giúp cho mọi kẻ nguy khốn, chỉ ra cho họ biết là không được tạo tác các tội ác, đó là Bố thí. Hoặc như đem cúng dường cha mẹ, các bậc sư trưởng, bạn bè, tỏ thái độ tôn kính đối với các bậc ấy một cách đầy đủ trọn vẹn, không biếng trễ, cũng như việc học hỏi kinh điển, cho đến việc tìm hiểu về Phật, thấy đều dứt mọi màn lưới nghi hoặc, đó là Trì giới. Như đem lòng nhu hòa giúp đỡ mọi người, có thể tự bỏ thân mình, không tham tiếc của cải, được Long vương che chở giúp đỡ. Cũng như từng làm vị Pháp sư luôn tinh tấn dốc sức luôn trong ba vạn hai ngàn năm, mọi nơi chốn tu tập, tạo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tác hành hóa đều không sầu lo, chưa từng biếng nhác bê trễ trong việc hóa độ tất cả mọi người, đó là Tinh tấn. Sở dĩ thực hành các pháp thiện định là nhằm biểu lộ lòng thương xót nhớ đối với chúng sinh, chỉ dẫn họ dứt bỏ mọi nẻo ác. Ở nơi cõi Diêm-phù-lợi thống lĩnh thiên hạ, luôn thương xót nhớ nghĩ đến chúng dân thọ nhận năm thứ dục lạc. Do ý luôn mang các niệm Từ bi nên đã dẫn ra các thí dụ từ xưa để làm cho sáng tỏ, đó là Nhất tâm. Như dốc đạt đến ánh sáng của Bạc Giác Ngộ nhằm có được sáu thứ thần thông lớn lao, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là đạt được nẻo Không và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như có thể đạt được pháp Tam-muội không hành, dứt mọi dấy khởi về tưởng nguyện, đó là Bố thí. Tâm ý ấy an nhiên rộng mở bao la như hư không vượt mọi hạn lượng, đó là Trì giới. Như đã đạt đến pháp không thoái chuyển địa, được thọ nhận sự quyết định của Phật cùng được thấy chư Phật trong mười phương, đó là Nhẫn nhục. Sớm tối siêng năng tu tập không chút biếng trễ, nội ngoại lực đều tăng tiến, đó là Tinh tấn. Như tâm ấy luôn tinh chuyên, ý định không loạn động, tập trung vào một mối, không thất tán, đó là Nhất tâm. Luôn kiên định vững vàng, dứt mọi khó khăn, nơi tất cả các nẻo hành hóa đều hoàn toàn vắng bóng lo âu, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là đạt được nẻo Vô tướng và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như luôn dùng mọi thời gian hoàn cảnh để cứu giúp những chúng sinh bị nguy khốn, khổ cực, tất cả đều theo diệu lý vô tướng, đó là Bố thí. Mọi hành động luôn thận trọng, giữ gìn về thân, khẩu, ý, không rơi vào các nẻo sai phạm, đó là Trì giới. Thường tu tập thể hiện sự khiêm cung, không mang lòng khinh mạn, đó là Nhẫn nhục. Các nẻo tạo tác công đức luôn dứt mọi biếng trễ, nên khuyến trợ những kẻ chậm chạp, thua kém, đó là Tinh tấn. Xuất gia cầu pháp mọi nẻo học hỏi luôn hăm mộ, tìm tòi tâm đạo ngày một tăng tiến chưa từng bị đứt đoạn, đó là Nhất tâm. Bản thân dứt hết ba độc, lại giúp mọi người cùng dứt tham dâm, sân nộ, si cấu, khiến quy ngưỡng ba ngôi tôn kính, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thế nào gọi là đạt đến nẻo Vô nguyện và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như có thể mau chóng đạt được gốc của diệu lý vô sở nguyện, rủ lòng thương xót nhớ nghĩ đến bao mọi khổ hoạn của chúng sinh trong ba cõi, đó là Bồ thí. Lìa bỏ mọi sự xét nét, dứt trừ khinh mạn, đạt đến nẻo Vô sở đắc mới thích ứng được trong việc đem đạo pháp giáo hóa mọi loài, đó là Trì giới. Ở trong ba cõi mà không bị nhiễm đấm, luôn dốc dẫn dụ giáo hóa chúng sinh hiểu rõ về sinh, lão, bệnh, tử, đó là Nhẫn nhục. Như nội tâm gồm đủ các hạnh, từ đây luôn giữ gìn ba nghiệp thân, khẩu, ý tránh mọi sai phạm, lỗi lầm, thất tán, đó là Tinh tấn. Con đường tu tập sử dụng các phương tiện thích hợp để xua trừ mọi thứ cấu uế cùng mọi hành động vô ích, nhằm đạt giải thoát, đó là Nhất tâm. Hoặc như đã mặc kỹ áo giáp đạo đức để thực hiện chí nguyện rộng lớn là nhằm cứu độ đối với tất cả mọi hoạn nạn của chúng sinh khắp các cõi, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là từ sự hành hóa khác biệt mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như Phật từng an tọa nơi đạo tràng, ngày ngày chỉ dùng một hạt mè, hạt gạo, khổ cực thiếu thốn hết mực mà vẫn tìm cầu chân lý để nhằm cứu độ muôn loài, nên không xem đây là sự khổ nhọc, đó là Bồ thí. Hoặc như ở ngay nơi bản thân mình luôn tinh tấn, an định, tịch tĩnh, dứt mọi phóng dật, đó là Trì giới. Đã được thấy Phật, đem các pháp đã được học hỏi mà thực hành một cách đầy đủ, hoàn tất, đó là Nhẫn nhục. Như trường hợp có thể mang lại sự thấu đạt thông suốt các pháp, tất cả vốn là không cùng nắm được diệu lý vô phân biệt, đó là Tinh tấn. Cùng với dốc tâm đạt đến giải thoát là nỗ lực nhằm cứu độ tất cả mọi nỗi khổ ách của sinh tử khiến cho tâm đạo luôn được tồn tại, đó là Nhất tâm. Như tâm ấy tịch tĩnh an nhiên nên luôn hội nhập vào thế giới tĩnh lặng vô vi. Tâm ấy vốn là không chỗ sinh nên tỏ ngộ mọi đối tượng là như nhiên, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là nhằm giải thoát cho kẻ khác mà tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Như về thời xưa có vị khách buôn bán luôn lìa bỏ mọi tính toán

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lời lãi, đã sát thân để đem lại lợi lộc cho người khác, tâm và hành đều thanh tịnh dâng lên Phật để cúng dường, đó là Bồ thí. Hoặc như Long vương Văn Lân đã xuất hiện và quán vòng quanh thân tướng Phật, tâm không dấy sự xâm phạm, luôn đứng vững vàng để hầu hạ, bảo vệ, đó là Trì giới. Như Phạm thiên đã thân hành đến tận nơi, trông thấy Phật vẫn tịch nhiên an tọa không diễn nói đạo pháp nên hết lòng khuyến thỉnh để Phật thuyết pháp độ sinh, đó là Nhẫn nhục. Hoặc như lúc Đức Thế Tôn dùng Phật nhãn quan sát khắp mười phương, lui tiến thuận hợp theo hoàn cảnh để đem lại lợi lạc cho quần sinh, đó là Tinh tấn. Như trong bảy ngày nhất tâm, ở nơi gốc cây Bồ-đề, tư duy quán tưởng về cây ấy, nhằm khiến cho hết thảy chúng sinh đều có được tâm biết suy xét, hồi tỉnh, đó là Nhất tâm. Từ chỗ nhận lời khuyến thỉnh nên liền chuyển pháp luân, dùng tám thứ âm thanh diễn đạt thông suốt, khiến cho khắp mười phương đều được lãnh hội, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

Thế nào gọi là siêng năng dốc ý tu tập thiền và tu các pháp Độ vô cực gồm có sáu sự việc?

Nhận thức thấu đạt về sự kiện Phật đắc đạo để từ đấy suy nghĩ về sự tinh cần khổ nhọc, đó là Bồ thí. Đi đến nơi, hóa độ năm vị đệ tử đầu tiên, khiến năm vị ấy được trông thấy sự biến hóa, được nghe thuyết giảng về chánh pháp mà ngay lúc ấy tâm được rộng mở để lãnh hội, đó là Trì giới. Lìa bỏ nẻo cao ngạo, thuận theo giới luật của chánh pháp để nhằm hóa độ những kẻ thua kém chậm chạp, đó là Nhẫn nhục. Như đem pháp vị cam lồ, là thuốc trị bệnh sinh tử mà khai hóa mọi người, đó là Tinh tấn. Như trường hợp năm vị đệ tử đầu tiên đã thích ứng với hoàn cảnh mà dứt trừ mọi tưởng niệm khác, đó là Nhất tâm. Đem đạo pháp cam lồ tưới thấm những nẻo đường cùng khổ, từ đấy tiêu trừ bao thứ tham dâm, sân nộ, si mê, hóa độ cho năm ức thiên, nhân, đó là Trí tuệ. Ấy là gồm đủ sáu pháp Độ vô cực.

M